

www.franciscaansbezinnen.be

Kerst met broeder Juniperus

TAU - ADVENTSBEZINNING 2021

WEEK 1: HET VERHAAL VAN DE KOSTER

HET VERHAAL DOOR DE OGEN VAN DE KOSTER

In het verhaal van Broeder Juniperus en de zilveren ringen beluisteren we, week na week, een ander personage: deze week laten we de koster aan het woord:

“Moet je horen wat die Juniperus nu weer uitgehaald heeft!

Zo dadelijk vieren we Kerstmis, het feest dat voor vader Franciscus misschien wel het grootste feest was – je weet toch nog wel hoe verontwaardigd hij was die keer toen we erover discussieerden of er wel vlees mocht gegeten worden dat jaar dat Kerstmis op een vrijdag viel.

We staan dus voor Kerstmis, feest der feesten, en ik heb de kerk met de hulp van velen van onder tot boven schoongemaakt, alle zilverwerk opgeblonken en ons mooiste altaarkleed bovengehaald. Op zo een dag moet alles in de kerk toch schoonheid ademen, tot meerdere eer en glorie van onze Verlosser die geboren wordt.

Terwijl de anderen na het middagofficie aanschuiven aan een voor ons doen treffelijk maal, trek ik nog even de wacht op in onze kerk. Uiteindelijk kan iedereen daar binnen en buiten en je weet maar nooit dat er iemand met kwade bedoelingen tussen zit. Verder is alleen Juniperus daar nog, in gebed verzonken.

Eerlijk gezegd begint mijn maag te knorren – ik ben ook maar een mens – en het is alweer een tijdje geleden dat we nog eens iets goeds op ons bord kregen. De meeste mensen bereiden nu thuis de feestdis, dus kan ik al dat moois wel even zonder toezicht laten, denk ik. Of nee, niet zonder toezicht, ik vraag aan Juniperus een oogje in het zeil te houden.

Maar eens aan tafel smaakt het eten me niet. Ik ben er niet gerust in. Vlug schrok ik mijn bord leeg en haast me weer naar de kerk. Misschien een kwartier, ach laat zeggen 20 minuten ben ik weg geweest. Helaas. Ik had het kunnen weten...

Die Juniperus is zo anders. Ja, dat je de armen moet helpen, dat weet ik ook. En het siert hem dat hij daar zoveel aandacht aan schenkt. Maar deze keer is hij toch te ver gegaan. Het mooie dat ons geschonken wordt delen is toch ook zorgen voor de armen?! Waar anders dan in de kerk kunnen zij zich laven aan de bron die schoonheid is? In de huizen van de rijken zijn ze niet welkom.

Ik ben nog de hele stad door gelopen om die vrouw te vinden. Iedereen die ik tegenkwam heb ik aangeklampt – ja, zoveel waren dat er niet, iedereen zat binnen.

En natuurlijk voel ik mij schuldig. Koster zijn is mijn roeping, door mijn zorg voor het materiële draag ik bij aan de schoonheid van de liturgie – ter ere Gods. We hebben al niet veel als minderbroeders – ook dat altaarkleed hebben we gekregen en het werd aan mijn goede zorgen toevertrouwd. Daarin heb ik gefaald.

Ga ik dan mijn beklag doen bij onze overste, wrijft die het er nog eens extra in: “Maar je kent Juniperus toch”...

WIJSHEIDSSPREUK 14

Gelukkig wie arm van geest zijn,
want hun behoort
het koninkrijk der hemelen.
Veel mensen leggen zich toe
op gebeden en liturgische diensten
en doen hun lichaam
veel verstervingen en kwellingen aan,
maar zij zijn meteen
geërgerd en opgewonden
over een enkel woord
dat een belediging van hun ego lijkt,
of over iets dat hun afgenomen wordt.
Zij zijn geen armen van geest.
Wie echt arm van geest is,
kiest niet voor zichzelf
en heeft lief wie hem op de wang slaat.

Wijsheidsspreuk 14

Vragen ter Overweging

Hoe ga ik ermee om als ik in eigen ogen gefaald heb?
Wat doe ik met mijn tekortschieten, mijn falen?

Wentel ik het af op anderen?
Probeer ik mijn fout recht te zetten?

Hoe ga ik om met het anders zijn van anderen
waar dit botst met mijn waarden,
waar dit mij persoonlijk raakt
of waar ik daar nadeel van ondervind?

Hoe reageer ik als anderen mij
op mijn verantwoordelijkheid / mijn aandeel wijzen?

Hoe belangrijk is schoonheid voor mij?
Mag dat iets kosten?
Wanneer vind ik materiële dingen toch belangrijk?

HET GOEDE DOEN IN HET VERBORGENE

Van alles
wat je doet
zelfs in
het verborgene
zal Gods oordeel
uitwijzen
of het goed is
of kwaad

Prediker 12,14

TAU - ADVENTSBEZINNING 2021

Tekening: Geert Kint

Tekst: An Bert

Meer info op

www.franciscaansbezinnen.be

